

MYRIAM CORNELISSEN OP DE KERKSTOEL

„Nooit gedacht dat dit mij zoveel voldoening zou geven”

Niet alleen in onze parochiekerken staan 'kerkstoelen', daarom willen we in deze rubriek ook de inzet van vrijwilligers op andere plaatsen aan bod laten komen. Onze pastorale eenheid omvat de negen parochies van Turnhout en Oud-Turnhout, maar ook de pastorale werking in het ziekenhuis, de woon- en zorgcentra, de scholen, de gevangenis... Ook daar zijn bijzonder mooie verhalen te vinden.

„Vrijwilligers in de pastorale werking in het ziekenhuis? Jawel, een twintigtal zelfs. Ik zal eens bij iemand polsen om een interview af te nemen”, zegt Christa met de vriendelijkheid die haar kenmerkt. Pastoraal werkster Christa moest niet lang polsen. Kort na mijn vraag kreeg ik haar al terug aan de lijn. „Je mag met Myriam Cornelissen contact opnemen. Ze schrok wat van de vraag, maar ze is een zeer enthousiaste vrijwilliger bij ons!” En zo zit ik enkele dagen later gezellig aan de koffie bij Myriam in Oud-Turnhout. Eén ding valt mij daar onmiddellijk op: **de ogen van deze vrouw glinsteren als ze over haar engagement in de ziekenhuispastoraal praat.** „We zijn een echte vriendengroep, ik voelde mij daar onmiddellijk thuis. Alles gebeurt er spontaan en met veel plezier.”

Hoe het begon met een babbel in de Lidl.

Het 'roepingsverhaal' van Myriam is gewoonweg schitterend. Na een lange loopbaan als onderwijzeres in VIBO De Brem was ze pas op pensioen. „Heel leuk, maar als alleenstaande had ik toch behoefte aan een mooie invulling van mijn tijd. Ik was wel bezig met toneel, mijn grote hobby, maar toch.” Dan ontmoet Myriam in de Lidl (of all places) Yvonne, een vriendin die onmiddellijk de ideale oplossing ziet: „Kom toch bij ons helpen in de ziekenhuispastoraal, daar zal je echt plezier aan beleven.”

„Dat weet ik toch niet, daar moet ik toch eens over nadenken”, zegt Myriam. „Om eerlijk te zijn, zo'n trouwe kerkganger was ik niet”, zegt ze mij wat vertrouwelijk. „Maar op VIBO was ik wel graag bezig met eerste communie en vormsel, met kerst- en paasvieringen.” En Yvonne bleef niet stil zitten. 's Anderendaags kreeg Myriam telefoon van diaken Ronny Evrard met de concrete vraag. „Ronny heeft mij bijgestaan toen vader en moeder stierven”, voegt ze er stilletjes aan toe.

„God is overal”, denk ik spontaan, **misschien vooral waar je Hem niet onmiddellijk verwacht. Bijvoorbeeld tussen de winkelrekken van de Lidl.** In de Bijbelverhalen werden de mensen ook midden het concrete leven geroepen.

En dan wordt het enthousiasme overweldigend.

Als Myriam dan over haar engagement begint te vertellen, is het enthousiasme niet te stuiten. „Ik help 's zondags op de campus Sint-Elisabeth, om de 14 dagen” (de zondagsvieringen gaan afwisselend op de beide campussen van het AZ door). „**Ik had nooit gedacht dat het mij zoveel voldoening zou geven. Als ik eens een zondag niet kan gaan, mis ik het echt.** Het is niet zo'n grote groep zieken die aangeeft te willen komen, gemiddeld een 15 mensen, van wie veel van de dienst Geriatrie. Maar ze doen zo intens mee, de viering is echt een lichtpuntje in hun dag, ook al omdat ze aan ons hun verhaal kwijt kunnen. Wij gaan de mensen halen op hun kamer en brengen ze achteraf terug. Ook mensen uit de buurt komen graag naar onze vieringen.”

Vrijwilligers dragen ook elkaar, dat is hier heel duidelijk. „We zijn zo'n mooie groep, een echte vriendengroep. We zijn ook heel actief in de viering zelf. We zijn lector, zingen mee, zorgen voor muziek. Ook de hoogdagen zijn bijzonder mooi. Met Kerstmis zijn we met een koor op de verschillende afdelingen kerstliederen gaan zingen. Ontroerend hoe de mensen dan meezingen. Er waren er die ons volgden naar de afdeling ernaast om het nog eens mee te maken. **Ik ben zo blij dat ik hiermee begonnen ben.**”

Een intens moment

Als ik vraag naar een bijzonder moment dat Myriam meemaakte, vertelt ze over een zieke die ze naar de kamer teruggebracht had, en die vraagt om nog even te babbelen. „**Je bent de enige bezoeker die ik vandaag zal zien**”, zegt hij. Als je dat voor een mens kan betekenen, daar word je intens gelukkig van.

Er is iemand die ons door dit leven leidt.

Als ik vraag hoe ze de toekomst van kerk en geloof ziet, zegt Myriam dat mensen altijd zullen geloven. „Er is iemand die ons leidt in dit leven.” Ze vertelt over haar jeugd en de grootouders die bij hen woonden, hoe ze van kinds af aan in het onderwijs wou staan en toch eerder bij toeval bij zwakke kinderen terecht kwam, vaak met een mentale leeftijd van twee tot vier jaar. Of is dat geen toeval? Hoe ouders met hun zorgen aankwamen en ze als leerkracht ook een opvoedingsondersteuner werd. Hoe ze voor haar ouders bleef zorgen tot ze een tiental jaar geleden stierven. „**Dit engagement heeft wortels in een heel leven**”, denk ik.

Ik heb het geloof herontdekt.

Dan begon haar betrokkenheid bij kerk en geloof wat weg te deemsteren. En ze ziet in haar vriendenkring zoveel mensen die zeggen „voor mij hoeft het niet meer”, vaak als ze getroffen worden door tegenslagen in hun leven. „**En ik heb het geloof herontdekt, ik heb het teruggevonden**”, zegt ze bijna zelf verwonderd, „in die warme groep, waar ik me zo thuis voel. In onze vieringen wordt dat geloof toegepast naar vandaag, daar heb je zelf iets aan. Ik kan dat aan de meeste mensen zelfs niet uitleggen, maar dan begint het je ook inhoudelijk meer en meer te raken, **je voelt je betrokken.**” Myriam vertelt vol bewondering over de ziekenhuispastores, over Christa en Ronny, en over de jonge Jeffry waar ze duidelijk een boontje voor heeft. „Zo mooi hoe hij als jonge mens echt naar die zieken toe kan spreken.”

„Ik had deugd aan het gesprek”, zegt Myriam attent in het buitengaan. „Ik ook”, antwoord ik welgemeend. Maar Myriam beleeft vooral deugd aan haar engagement, dat was heel duidelijk. Iets voor jou, lezer van ons parochieblad? De mensen van de „dienst pastorale en spirituele begeleiding”, van het AZ Turnhout zijn altijd op zoek naar mensen om hun ploeg vrijwilligers te komen versterken. Wie interesse heeft, kan zich aanmelden via het formulier op <http://www.azturnhout.be/Pub/AZ-Turnhout/Werken-bij-AZTurnhout/Vrijwilligerswerk.html>. Je hoeft dus niet te wachten tot iemand je aanspreekt in de winkelgangen van de Lidl (of de Carrefour, de Aldi, de Colruyt, de Delhaize...). Je kan ook gewoon zelf het initiatief nemen.

Van harte welkom in deze warme vrijwilligersgroep!

Dirk Godecharle

